

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Parker Hannifin Manufacturing Srl, dawniej Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp.

(Sprawa C-434/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Następcstwo podmiotów prawnych — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obniżenie grzywny przez Sąd — Nieograniczone prawo orzekania)

(2015/C 065/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë, V. Bottka i R. Sauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Parker Hannifin Manufacturing Srl, dawniej Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp. (przedstawiciele: F. Amato, F. Marchini Càmia i B. Amory, adwokaci)

Sentencja

- 1) Punkty 1–3 sentencji wydanego przez Sąd Unii Europejskiej wyroku Parker ITR i Parker-Hannifin/Komisja (T-146/09, EU: T:2013:258) zostają uchylone.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej, aby orzekł on w przedmiocie zasadności skargi.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d’instance d’Orléans – Francja) – CA Consumer Finance/ Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, z domu Savary, Florian Bonato

(Sprawa C-449/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Kredyt konsumencki — Dyrektywa 2008/48/WE — Obowiązek udzielenia informacji przed zawarciem umowy — Obowiązek sprawdzenia zdolności kredytowej kredytobiorcy — Ciężar dowodu — Środki dowodowe)

(2015/C 065/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d’instance d’Orléans

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CA Consumer Finance

Strona pozwana: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, z domu Savary, Florian Bonato

Sentencja

- 1) Przepisy dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że:

— po pierwsze, stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi ciężar dowodu w zakresie niewykonania obowiązków przewidzianych w art. 5 i 8 dyrektywy 2008/48 spoczywa na konsumentach oraz